

Lauluja

□

Sisällys

- [1 Finlandia hymni](#)
- [2 Jääkärimarssi](#)
- [3 Maamme](#)
- [4 Porilaisten marssi](#)
- [5 Lampaanpolska](#)
- [6 Me tulemme Maa-äidistä](#)
  - [6.1 Melodia](#)
    - [6.1.1 Näyte](#)
  - [6.2 Sanat versio 1](#)
  - [6.3 Sanat versio 2](#)
- [7 Käin minä kaunista kangasta myöten](#)
- [8 Maan on musta mun jalkain alla](#)

Finlandia hymni

<https://www.youtube.com/watch?v=jaKko3VGAnY>

Oi, Suomi, katso, sinun päiväs' koittaa
yön uhka karkoitettu on jo pois
ja aamun kiuru kirkkaudessa soittaa
kuin itse taivahan kansi sois'.

Yön vallat aamun valkeus jo voittaa
sun päiväs' koittaa, oi synnyinmaa.

Oi, nouse, Suomi, nosta korkealle
pääs' seppelöimä suurten muistojen.

Oi, nouse, Suomi, näytit maailmalle
sa että karkoitit orjuuden
ja ettet taipunut sa sorron alle
on aamus' alkanut, synnyinmaa.

Jääkärimarssi

<https://www.youtube.com/watch?v=mxyco0zNcaY>

Syvä iskumme on, viha voittamaton
meill' armoa ei kotimaata.

Koko onnemme kalpamme kärjessä on
ei rintamme heltyä saata.

Sotahuutomme hurmaten maalle soi
mi katkovi kahleitansa.

Ei ennen uhmamme uupua voi
kuin vapaa on Suomen kansa.

Ei ennen uhmamme uupua voi
kuin vapaa on Suomen kansa.

Kun painuvi päät muun kansan, maan
me jääkärit uskoimme yhä.

Oli rinnassa yö, tuhat tuskaa, vaan
yks' aatos ylpeä, pyhä:

Me nousemme kostona Kullervon
soma on sodan kohtalot koittaa.

Satu uusi nyt Suomesta syntyvä on
se kasvaa, se ryntää, se voittaa.

Satu uusi nyt Suomesta syntyvä on
se kasvaa, se ryntää, se voittaa.

Häme, Karjala, Vienan rannat ja maa
yks' suuri on Suomen valta.

Sen aatetta ei väkivoimat saa
pois Pohjan taivahan alta.

Sen leijonalippua jääkärien
käsivarret jäntevät kantaa
yli pauhun kenttien hurmeisten
päin nousevan Suomen rantaa.

Yli pauhun kenttien hurmeisten
päin nousevan Suomen rantaa.

Maamme

Oi maamme, Suomi, synnyinmaa
soi, sana kultainen!
Ei laaksoa, ei kukkulaa
ei vettä rantaa rakkaampaa
kuin kotimaa tää pohjoinen
maa kallis isien!

On maamme köyhä, siksi jää,
jos kultaa kaivannet / jos kultaa kaipaa ken
Sen vieras kyllä hylkää
mut meille kallein maa on tää
sen salot, saaret, manteret
ne meist on kultaiset.

Ovatpa meille rakkahat
koskemme kuohuineen
ikuisten honkain huminat
täht'yömmä, kesät kirkkahat
kaikk'kuvineen ja lauluineen
mi painui sydämeen.

Täss auroin, miekoin, miettehin
isämme sotivat / on taatot taistelleet
kun päivä piili pilvihin / täs on mit aika antoikin
tai loisti onnen paistehin, / säin armahin, säin ankarin
täss Suomen kansan vaikeimmat / sukumme surma taipaleet
he vaivat kokivat. / he kaikki kestäneet.

Tää(n) kansan taistelut ken voi
ne kertoella, ken?
Kun sota laaksoissamme soi
ja/kun halla näläntuskan toi
ken mittasi sen hurmehen
ja kärsimykset sen?

Täss on sen veri virrannut
hyväksi meidänkin
täss illoan on nauttinut
ja murheitansa huokaillut
se kansa, jolle muinaisin
kuormamme pantihin.

Tääll' olo meill on verraton
ja kaikki suotuisaa
vaikk onni mikä tulkohon
maa isänmaa se meillä on. / maa isänmaa meill oma on.
Mi maailmass on armaampaa
ja mikä kalliimpaa?

Ja tässä, täss' on tämä maa
sen näkee silmämme.
Me kättä voimme ojentaa
ja vettä rantaa osoittaa
ja sanoa: kas tuoss' on se
maa armas isäimme.

Jos loistoon meitä/meidät saatettais
vaikk' kultapilvihin

mis itkien ei huoattais
vaan tärkein/tähtein riemun sielu sais
ois/niin tähän köyhään kotihin
[olis] halumme kuitenkin.

Totuuden, runon kotimaa
maa tuhatjärvinen
miss' elämämme suojan saa
sa muistojen, sa toivon maa
ain ollos, onnees/osaas tyytyen
vapaa ja iloinen.

Sun kukoistukses kuorestaan
kerrankin puhkeaa / viel kerran puhkeaa
viel lempeä saa nousemaan/hehkullaan
sun toivos, riemus loistossaan/nousemaan
ja kerran, laulus synnyinmaa / ja koreamman kaiun saa
korkeemman kaiun saa. / sun laulus, synnyinmaa.

Porilaisten marssi

<https://www.youtube.com/watch?v=GhdKm0U3lVc>

Pojat, kansan urhokkaan
mi Puolan, Lützin, Leipzigin
ja Narvan mailla vertaan vuoti
viel' on Suomi voimissaan
voi vainolaisten hurmehella peittää maan.

Pois, pois rauhan toimi jää
jo tulta kohta kalpa lyö
ja vinkuen taas lentää luoti.

Joukkoon kaikki yhtykää
meit' entisajan sankarhenget tervehtää.

Kauniina väikkyy muisto urhojemme
kuolossa mekin vasta kalpenemme.

Eespäin rohkeasti vaan
ei kunniaansa myö sun poikas milloinkaan!

Kauniina väikkyy muisto urhojemme
kuolossa mekin vasta kalpenemme.

Eespäin rohkeasti vaan
ei kunniaansa myö sun poikas milloinkaan!

Uljaana taistolippu liehu
voitosta voittohon sä vielä meitä viet!

Eespäin nyt kaikki, taisto alkakaa
saa sankareita vielä nähdä Suomenmaa!

Uljaana taistolippu liehu
voitosta voittohon sä vielä meitä viet!

Eespäin nyt kaikki, taisto alkakaa
saa sankareita vielä nähdä Suomenmaa!

Lampaanpolska

Kekrilaulu. Saara Lång / Tornionjokilaakso / Eero P.

,:,Yksi, kaksi, kolme, neljä
Anna iloinen olla
Koska suru tulee
Anna hänen mennä,:,

,:,Baarmat ne laulaa
Neljä hiirtä hypeelee
Kissi lyöpi trummun päälle
Koko maailma pauhaa,:,

Me tulemme Maa-äidistä

Kiertokoulussa Helsingin Vuosaaressa 16-18.12.2006 Sonja opetti meidät laulaa luikahuttaa tämän laulun (versio 1)

Melodia

Melodian osaan hyrällä, vaan en tänne ilmentää. Musiikki ei ole vahvin osa-alueeni. Ehkäpä joku toinen osaavampi sillä saralla voisi kirjoittaa sävelen tänne?

Näyte

[Kuuntele](#)

Sanat versio 1

Me tulemme Maa-äidistä
ja maahan myöskin palaamme
kuin pisara meren
joka yhtyy valtameren.

Me tulemme Auringosta
ja valoon myöskin palaamme
kuin kipinä tulen
taivahaisiin kadoten.

Me olemme Ykseydestä
ja yhteyteen myös palaamme

kuin valonsäde
ikuisuutta etsien.

Sanat versio 2

Me tulemme Maa-äidistä
ja maahan myöskin palaamme
kuin pisara meren
joka virtaa valtameren.

Me tulemme Auringosta
ja aurinkoon myös palaamme
kuin kipinä tulen
lentää kohti taivaita

Me tulemme Ykseydestä
ja ykseyteen myös palaamme
kuin valonsäde
ikuisuutta etsien.

Sorkat sarvet sorkat sarvet
kaatuneet jo nousevat
maissintähkät maissintähkät
kuolleet jälleen syntyvät

viljantähkät viljantähkät (toistossa maissintähkät)
kuolleet jälleen syntyvät

Käin minä kaunista kangasta myöten

Käin minä kaunista kangasta myöten,
käin minä kaunista kangasta myöten,
hoi, kangasta myöten,
hoi, kangasta myöten.

Siliätä santasta rantasta myöten,
hoi, rantasta myöten.

Aattelin aattelin armastani,
hoi, armastani.

Armas on kuollut ja hautahan heitetty,
hoi, hautahan heitetty.

Mullal on peitetty, laulut on laulettu,
hoi, laulut on laulettu.

Itkisin itkisin armastani,
hoi, armastani.

Jos vain saattaisin naurultani,

hoi, naurultani.

Silmäni itkee, sydämeni nauraa,
hoi, sydämeni nauraa.

Jalkani lasta liekutaapi,
hoi, liekuttaapi.

Maan on musta mun jalkain alla

Maa on musta mun jalkain alla,
ja taivas kattonani.
Polku kulkee mun jalkain alla,
maa on mattonani. (toisto)

Maa on musta mun jalkain alla,
ja taivas kattonani.
Taival taittuu taivasalla,
metsä peittonani. (toisto)